

خبر

داعش مسئولیت حمله وین را بر عهده گرفت

● رسانه‌های وابسته به داعش، «یک سرباز خلافت» را عامل حملات در مرکز شهر وین معرفی کرده‌اند. مهاجم ۲۰ساله که به دست پلیس کشته شد، سابقه محکومیت و زندان به اتهام رادیکالیسم داشت اما اخیرا و پیش از موعد آزاد شده بود. به گزارش دوپچه‌وله، گروه داعش با صدور بیانیه‌ای مسئولیت حمله در وین، پایتخت اتریش را بر عهده گرفت. در کانال تلگرامی نزدیک به داعش «یک سرباز خلافت» عامل حملات در مرکز شهر وین معرفی شده که «با کارد و مسلسل این حمله را انجام داده است». سایت «اعماق» که از ارگان‌های شناخته‌شده داعش به‌شمار می‌رود هم تصویری از مهاجم را منتشر کرده است. نیروهای امنیتی و پلیس اتریش در پی حمله‌های تروریستی در وین، عملیات گسترده‌ای را آغاز کرده‌اند. حدود ۱۵ خانه مسکونی بازرسی و تعدادی بازداشت شده‌اند. پلیس اتریش، در ارتباط با این سوقتص، یک اسلام‌گرای شناخته‌شده در شهر لینتس را بازداشت کرد. دو مظنون دیگر در شهر سنت‌پولتن نیز بعد از تفتیش خانه‌هایشان دستگیر شدند. اعلام شده که مجوز قضائی برای تجسس خانه‌های دیگر نیز در حال صدور است. واحدهای ویژه پلیس، در شهر وینترتور سوئیس هم دو جوان ۱۸ و ۲۴ ساله سوئسی را به ظن همدستی با عامل حمله و دو مظنون یادشده، بازداشت کرده‌اند. مقامات انتظامی کانتون زوریخ گفته‌اند شناسایی و بازداشت این دو جوان با کمک مأموران محلی و واحد ضربت ضدترور انجام شد. تحقیقات درباره چوندچون ارتباط این دو با سووقصد وین و عامل این حمله ادامه دارد. اداره امنیت زوریخ می‌گوید اطلاعات لازم در اختیار پلیس کانتون قرار گرفته تا هرگونه سرنخ درباره حمله وین با مظنونان یادشده را بیابد. در حملات دوشنبه‌شب در وین، چهار شهروند از جمله یک زن و مرد سالمند، یک رهگذر و یک گارسون زن از فاصله نزدیک هدف تیراندازی قرار گرفتند و ۲۲ نفر دیگر هم مجروح شدند که حال برخی از آنها وخیم گزارش شده است. حملات در شش نقطه و در نزدیکی کنیسه مرکزی شهر انجام شد. مهاجم که جوانی ۲۰ساله، آلبانیایی‌تبار و دارای تابعیت اتریشی و مقدونیه‌ای است، به ضرب گلوله پلیس کشته شد. او تابعیت اتریشی و سابقه رادیکالیسم داشت اما در دی‌ماه گذشته پس از گذراندن یک دوره بازپروری و «افراط‌زدایی» در زندان، قبل از پایان دوره محکومیت خود آزاد شده بود. از سوی دیگر، وب‌سایت شبکه یک رادیوتلوویزیون آلمان (تاکس شاو) گزارشی درباره قدرت گرفتن دوباره داعش در سوریه منتشر کرد. در این گزارش از مناجط گوناگونی، از جمله «رأس‌العین» نام برده شده که این روزها در واکنش به بحث‌های مربوط به کاریکاتور پیامبر اسلام (ص) شاهد تظاهرات ضدفرانسوی است. در این گزارش آمده است که شماری از معترضان با فریاد «الله اکبر» و شعارها و پرچم گروه تروریستی داعش به تظاهرات می‌پردازند و از این طریق قدرت خود را به نمایش می‌گذارند.

انتخابات ریاست‌جمهوری سال جاری ایالات متحده و رقابت نزدیک و جنجالی «دونالد ترامپ» جمهوری‌خواه و «جو بایدن» دموکرات، باز هم چالش قضائی انتخابات سال ۲۰۰۰ میان «جورج بوش»، فرماندار تگزاس و «ال گور»، معاون رئیس‌جمهوری وقت آمریکا را زنده کرد. قبل از روز انتخابات و آغاز شمارش آرای انتخابات سوم ماه نوامبر نیز برخی رسانه‌ها و چهره‌های سیاسی احتمال می‌دادند که سرنوشت انتخابات جنجالی سال ۲۰۰۰، امسال هم تکرار شود و اصرار دونالد ترامپ برای تأیید قاضی جدید دیوان عالی هم در این راستا تفسیر شده است که در صورت کشیده‌شدن سرنوشت انتخابات به دیوان عالی، محافظه‌کاران دست بالا را داشته باشند. انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۰ از بسیاری جهات انتخاباتی به‌یادماندنی و شایان توجه بود. «اندرو بوش» و «جیمز سیزر»، دو دانشمند علوم سیاسی، چنین توصیفی از آن انتخابات دارند: «مشکلی که از هفتم نوامبر ۲۰۰۰ آغاز شد، به تصور بسیاری از آمریکایی‌ها برای اولین بار در تاریخ کشورشان رخ می‌داد. این اولین بار از سال ۱۸۸۸ و تنها چهارمین بار در تاریخ آمریکا بود که رئیس‌جمهوری با وجود رأی مردمی کمتر به دلیل داشتن آرای اکثرال بیشتر به‌عنوان رئیس‌جمهور انتخاب می‌شد. علاوه بر این، دیوان عالی با تصویب پیروزی بوش تأیید کرد که تمام ۲۵ رأی اکثرال فلوریدا به این نامزد جمهوری‌خواه اختصاص یابد. از همه مهم‌تر این بود که انتخابات سال ۲۰۰۰ برای اولین بار نقص‌های تکنولوژی انتخاباتی در ایالات متحده را آشکار کرد».

آنچه رخ داد

روزنامه نیویورک‌تایمز در ۲۵ اکتبر ۲۰۰۰ و حدود دو هفته پیش از انتخابات، یک نظرسنجی منتشر کرد که از پیش‌سناری دودرصدی ال گور در ایالت کلیدی فلوریدا حکایت می‌کرد. بااین‌حال یک روز پس از انتخابات، گزارش صفحه اول نیویورک‌تایمز حاکی از این بود که نتایج این ایالت در روز انتخابات چقدر نامشخص است. نیویورک‌تایمز در گزارشی

همه‌گیری کرونا این دوره از انتخابات را یکی از عجیب‌ترین انتخابات‌های تاریخ آمریکا کرده است؛ اما رقابت‌های عجیب در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا بی‌سابقه نیست. به گزارش بی‌بی‌سی، در اولین دوره‌ای که رئیس‌جمهوری ایالات متحده با آرای مردمی انتخاب شد، این کشور فقط ۱۳ ایالت داشت؛ اما فقط ۱۰ ایالت حق داشتند در انتخابات شرکت کنند؛ چون تشکیل ایالت‌های کارولینای شمالی و رودآیلند هنوز در قانون اساسی تأیید نشده بود و نیویورک به موقع رأی

چگونه رقابت بوش و ال گور قوانین انتخاباتی آمریکا را تغییر داد

بازگشایی یک پرونده ۲۰ ساله

با تیتیر «فلوریدا نقشی محوری دارد» نوشت: در یک نظرسنجی از رأی‌دهندگان در روز انتخابات، جورج بوش یک درصد از ال گور پیش بود و در یک نظرسنجی دیگر نامزد دموکرات‌ها یک درصد بر رقیب خود برتری داشت. این ایالت نقشی کلیدی در پیروزی ال گور داشت و دو ساعت پس از پایان رأی‌گیری در فلوریدا، کمپین است نامزد دموکرات اعلام کرد آرا بسیار نزدیک است و نمی‌توان هیچ برآوردی از نتیجه داشت. در ساعات اولیه روز هشتم نوامبر، اختلاف دو نامزد کمتر از ۶۰۰ رأی بود و باز هم نمی‌شد برنده را تعیین کرد. طبق قوانین ایالتی فلوریدا، اگر اختلاف دو نامزد انتخابات کمتر از نیم‌درصد باشد، برای حصول اطمینان از نتیجه باید آرا یک بار دیگر شمارش شود. این قانون درباره رقابت ال گور و بوش صدق می‌کرد؛ چراکه اختلاف آرای آنها یک صدم درصد بود.

تیم انتخاباتی‌هی هر دو نامزد وکلای خود را به فلوریدا فرستادند و از اینجا بود که به دلیل وجود افراد صاحب‌نفوذ و دارای سمت ایالتی با فدرال در ایالت فلوریدا در کمپین انتخاباتی هر دو نامزد، ادعای تضاد منافع از سوی هر دو طرف مطرح شد که روز دهم نوامبر بازشمارای ماشینی آرا نشان

اتفاق‌های عجیب در تاریخ انتخابات آمریکا

انتخابات اقدام نکرده بود. از این ۱۰ ایالت، فقط شش ایالت به مردم اجازه رأی دادند؛ آن‌هم فقط به مردان سفیدپوست. چهار ایالت دیگر تصمیم را به قانون‌گذاران ایالتی واگذار کردند. هیچ رقابت و مبارزه انتخاباتی‌ای در کار نبود؛ همه درباره برنده قطعی، جورج واشنگتن، متحد و هم‌رای بودند. در انتخابات سال ۱۸۷۲ چند اتفاق برای اولین‌بار در تاریخ آمریکا روی داد؛ ویکتوریا وود‌هال، اولین زنی بود که به‌عنوان نماینده حزب «حق برابر» نامزد ریاست‌جمهوری شد. همراه انتخاباتی او و کسی

در برخی مناطق، اقدامی خلاف قانون فدرال انجام داده است و طرف مقابل هم در واکنش به این ادعا، استدلال می‌کرد در این پرونده قوانین فدرال نباید مانع از اجرای قوانین ایالتی شود.

در نهایت یک روز بعد دیوان عالی آمریکا حکم دیوان عالی فلوریدا مبنی بر لزوم بازشماری دستی آرا را مغایر قوانین فدرال و قانون اساسی آمریکا تشخیص داد و آن را ابطال کرد. دیوان عالی معتقد بود دادگاه فلوریدا با این حکم خود یک قانون جدید ایجاد کرده است، در صورتی‌که دادگاه‌ها نمی‌توانند قانونی وضع کنند.

با رأی دیوان عالی، روند بازشماری دستی آرا متوقف شد و تمام آرای اکثرال این ایالت به جورج بوش جمهوری‌خواه اختصاص یافت و با این تعداد رأی اکثرال، بوش به حدنصاب ۲۷۰ رأی اکثرال برای پیروزی در انتخابات دست یافت.

این حکم دیوان عالی آغاز اعتراض قضات مخالف این‌ رای بود و سرشناس‌ترین قاضی معترض، «روث بیدر کینزبرگ» قاضی لیبرال بود که اخیرا درگذشت. این قاضی معتقد بود تحت هر شرایطی باید بازشماری آرا انجامی می‌شد و دیوان عالی نباید این روند را محدود به جدول زمانی و سپری‌شدن زمان بازشماری می‌کرد.

تأثیر انتخابات ۲۰۰۰

تأثیر فوری این انتخابات و جنجال‌های بعد از آن، این بود که بسیاری از شهروندان آمریکایی فارغ از جهت‌گیری سیاسی و حزبی خود دریافتند که سازوکار برگزاری انتخابات و روند آن بسیار ناکارآمد است. دو سال بعد، برای اصلاح بخشی از این نواقص، قانونی به نام «قانون کمک به انتخابات آمریکا» از سوی دو حزب در مجلس نمایندگان و سنا تصویب شد؛ این قانون ایالت‌ها و شهرداری‌ها را ملزم می‌کرد که مکانیسم و تکنولوژی انتخاباتی خود و نیز روند ثبت‌نام رأی‌دهندگان را ارتقا دهند. این‌ قانون همچنین خواستار تأسیس کمیسיוنی در سطح ملی به نام «کمیسیون انتخاباتی» شد که مسئولیت اجرایی قانون جدید را بر عهده داشت.

آورد که بیشترین رأی برای یک نامزد سوسیالیست است. دبز در آرای عمومی سوم شد؛ اما هیچ رأیی در کالج به دست نیاورد. ویژگی منحصره‌فرد او، این بود که تمام کارزار انتخاباتی خود را از داخل زندان هدایت کرد و خودش رأی نداد؛ متمم نوزدهم قانون اساسی که به زنان حق رأی می‌داد تا سال ۱۹۲۰ در تمام ایالت‌های آمریکا تصویب نشده بود. نامزدهای اصلی آن دوره، یولیس گرانت از حزب جمهوری‌خواه و رقیبش هوراس گرلیی بودند. گرانت پیروز قاطع آن انتخابات بود؛ هم محکوم و زندانی شد؛ اما به او قبول دادند در صورت موفقیت در انتخابات بخشوده می‌شود.

شگفتی دیگر در انتخابات سال ۱۹۴۸ روی داد؛ جایی که «هری ترومن»، رئیس‌جمهور وقت، در پی انتخاب‌شدن بود. او معاون «فرانکلین روزولت» بود و سه سال پیش از آن، پس از درگذشت روزولت، جای او را به‌عنوان رئیس‌جمهور گرفته بود؛ اما دموکرات‌ها امیدى به پیروزی در انتخابات نداشتند؛ رقیب جمهوری‌خواه ترومن، «توماس دیویی»، شهردار وقت نیویورک، در همه نظرسنجی‌ها پیش بود. درحالی‌که به نظر می‌رسید ترومن شانس کمی برای انتخاب‌شدن دارد، روزنامه شیکاگو‌تریبون وقتی هنوز همه آرا سرمرده نشده بودند، خبر پیروزی دیویی را چاپ کرد و تیتیر زد: «دیویی، ترومن را شکست داد»؛ اما خیلی زود مشخص شد ترومن به پیروزی غیرمنتظره‌ای دست خواهد یافت. دو روز بعد، ترومن که در طول کارزار انتخاباتی به‌شدت هدف انتقادهای شیکاگو‌تریبون بود، پیروزی خود را با نشان‌دادن نسخه اولیه همان شماره روزنامه جشن گرفت.

پیروزی سناتورهای پرنفوذ جمهوری‌خواه در انتخابات

جمهوری‌خواهان شد. طبق آخرین گزارش‌ها، سناتور «لیندسی گراهام» از ایالت کارولینای جنوبی که از حامیان سرسخت «دونالد ترامپ» به شمار می‌رود، موفق به حفظ کرسی خود در مجلس سنا شد و توانست ۵۶٫۸ درصد آرا را از آن خود کند. در تگزاس نیز سناتور جان کورنین توانست با شکست رقیب دموکرات، کرسی خود را حفظ کند و میچ مک‌کانل، سناتور پرنفوذ جمهوری‌خواه نیز مجدداً انتخاب شد. در‌حال‌حاضر جمهوری‌خواهان ۵۳ کرسی از صد کرسی مجلس سنا را در اختیار دارند. نبرد در مجلس سنا بر سر ۱۴ کرسی‌ای است که نامزدهای دموکرات شانس بیشتری برای کسب آنان دارند؛ هرچند اعلام نتایج نهایی انتخابات سنا ممکن است در برخی از این ایالت‌ها چند روز پس از انتخابات با شاید بیشتر از آن به طول انجامد. در صورتی‌که بایدن به پیروزی نرسد، دموکرات‌ها برای به‌دست‌آوردن کنترل سنا به چهار کرسی نیاز دارند. اگر بایدن به پیروزی برسد، تنها به سه کرسی نیاز است؛ زیرا طبق قانون یکی از کرسی‌ها به معاون‌اول رئیس‌جمهور تعلق خواهد گرفت که ریاست سنا را هم بر عهده خواهد داشت.

جهان

روزه

خیز کاظمی برای شرکت در انتخابات ژوئن

● به گفته منابع عراقی، مصطفی کاظمی، نخست‌وزیر این کشور، درصدد تشکیل فراکسیون سیاسی برای شرکت در انتخابات زودهنگام ژوئن ۲۰۲۱ است. به گزارش ایسنا، به نقل از العربی الجدید، یک منبع نزدیک به مصطفی کاظمی، نخست‌وزیر عراق، اعلام کرد در روزهای گذشته شاهد نشست‌های فشرده‌ای میان کاظمی و تیم سیاسی او برای تشکیل فراکسیون به‌عنوان یک فراکسیون مدنی مستقل که ۹۰ درصد اعضای آن جوانان باشند، برای شرکت در انتخابات زودهنگام بودیم. هنوز با نام این فراکسیون توافق نهایی نشده است. این منبع افزود: فراکسیون انتخاباتی کاظمی شامل فعالان برجسته‌ای است که نقشی در تظاهرات اکثیر داشتند و بیشتر آنها خبرنگاران، اصحاب رسانه و شخصیت‌های دانشگاهی هستند. به گفته منابع، چندین نشست برای بررسی جذب چهره‌های جدید برای این فراکسیون و رقابت با احزاب کلاسیک در مقررهای اصلی به‌ویژه بغداد و جنوب کشور برگزار شد. کاظمی احتمالاً ناظر و مؤسس فراکسیون جدید خواهد بود و مشروط به این نیست که حتما خودش نامزد انتخابات باشد. درحالی‌که دفتر نخست‌وزیر عراق از یک‌شنبه از واکنش‌نشان‌دادن به این گزارش‌ها خودداری می‌کند، ندی شاکر جودت، نماینده ائتلاف النصر در گفت‌وگو با العربی الجدید گفت: کاظمی قبل از برعهده‌گرفتن پست نخست‌وزیری یک شرط را قبول کرد و آن شرکت‌نکردن در انتخابات آتی و تشکیل‌ندادن حزب بود. بعد از این به او رأی اعتماد داده شد. اکنون ما از گزارش‌هایی مبنی بر تلاش او برای تشکیل فراکسیون انتخاباتی تعجب می‌کنیم. او، کاظمی را متهم کرد به اینکه از پست و اختیاراتش برای تحقق دستاوردهای سیاسی و انتخاباتی استفاده می‌کند و به مبادین تظاهرات و نزد فعالان رفته و تعدادی از آنها را به هدف کسب آرای‌شان به کار گرفته است. جودت گفت: کاظمی از آغاز اعتراضات در اکتبر ۲۰۱۹ حامیانی در داخل این اعتراضات داشت. او اکنون بیشتر از آنکه مشغول حل بحران‌های عراق به‌ویژه بحران اقتصادی باشد، مشغول تشکیل فراکسیون انتخاباتی است. در مقابل، غضنفر البطیخ، از رهبران ائتلاف الفتح اعلام کرد قانونی وجود ندارد که نخست‌وزیر را از شرکت در انتخابات منع کند؛ اما توافق سیاسی وجود داشت که نخست‌وزیر را از شرکت در انتخابات منع می‌کند. نگرانی‌هایی درباره استفاده کاظمی از پستش برای دستیابی به اهداف انتخاباتی به‌ویژه بعد از تعیین تعداد زیادی از فعالان به‌عنوان مشاور وجود دارد. استفاده از منصب باعث می‌شود رقابت انتخاباتی ناعادلانه و غیرشفاف باشد. محمد التیمی، تحلیلگر سیاسی عراقی نیز گفت براساس اطلاعات، کاظمی و فراکسیون انتخاباتی او در مرحله سیاسی آتی به‌ویژه در شهرهای دارای اکثریت شیعه تأثیرگذار خواهند بود. کاظمی و فراکسیون او احتمالاً ۲۰ کرسی در پارلمان جدید به دست می‌آورند؛ به‌ویژه اینکه بیشتر این شخصیت‌ها از جوانان هستند و در انقلاب اکثیر نقش دارند. کاظمی اکنون برای جذب تعداد بیشتری از آنها تلاش می‌کند.

خروج رسمی ایالات متحده از توافق اقلیمی پاریس

● هم‌زمان با برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده و شمارش آرا، این کشور به طور رسمی از توافقی اقلیمی پاریس خارج شد. به گزارش ایسنا، روز چهارم نوامبر ایالات متحده به طور رسمی از توافق اقلیمی پاریس که سال ۲۰۱۵ منعقد شده بود، خارج شد. سال گذشته در چنین روزی دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده به طور رسمی به سازمان ملل اعلام کرده که کشورش پس از یک دوره انتظار یک‌ساله این توافق را ترک خواهد کرد (این توافق‌نامه کشورها را ملزم کرده بود که در سه سال اول هیچ کشوری اجازه نداشته باشد توافق را ترک کند که دونالد ترامپ در اولین روز ممکن دست به این کار زد). رئیس‌جمهور ایالات متحده در ژوئن سال ۲۰۱۷ قصد خود برای خروج از این توافق را اعلام کرد و گفت: ترک این توافق پایان‌دادن به فشار مالی و اقتصادی سختگیرانه‌ای است که بر کشور ما تحمیل می‌کند. ایالات متحده تنها کشوری است که این توافق جهانی را ترک کرده است. این کشور هنوز هم می‌تواند در مذاکرات شرکت کند و نظرات خود را ارائه دهد؛ اما به «وضعیت ناظر» سقوط می‌کند. کاهش چشمگیر انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان که باعث گرم‌شدن کره زمین شده‌اند، از اهداف توافق اقلیمی پاریس است. کشورها با هدف جلوگیری از افزایش بیش از دو درجه سانتی‌گراد دما در مقایسه با دوره قبل از صنعتی‌شدن، اهداف خود را تعیین کردند و سعی دارند میزان افزایش دما را به ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد محدود کنند. به گزارش روزنامه ایندپندنت، آتش‌سوزی جنگلی، گرمای هوا، افزایش سطح آب دریا و وقوع حوادث جوی از پیامدهای مخرب بحران اقلیمی هستند که در محیط زندگی ما در حال رخ‌دادن است.